

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1924

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 173

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3121. Περὶ βελτιώσεως συντάξεως ἀποταχθέντων αξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιῶν..... 1

Νόμος 3122. Περὶ ἀπονομῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς ὀπλίτας παθόντας κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς πολέμους καὶ ἐπιστρατεύσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν..... 2

Νόμος 3123. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀσχροκερδείας κλπ. διατάξεων..... 3

Νόμος 3124. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἀγούστου 1923 Νομοῦ Διατάξεως περὶ διατιμῶσεων καὶ βιώσεως τῆς Ἀσχροκερδείας..... 4

Διατάγματα

Περὶ παρατάξεως τῆς διαρκείας τῆς εἰσπράξεως δημοτικῆς φόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου Καβάλλας..... 5

Περὶ ἐγκρίσεως πράξεως τοῦ κοινοτικῆς Συμβουλίου τῆς κοινότητος Μήλου (Πλακκας)..... 6

Περὶ ἀναγνώσεως ὡς κοινότητος ἐν τῷ νομῷ Τρικιάλων τοῦ συνοικισμοῦ Κερασιά—Μεϊδάν..... 7

Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὀλικῆς δαπάνης κατασκευῆς ἑνὸς τμήματος ὁδοῦ Φουρνὸν Μεσσήν (Χανίων)..... 8

Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὀλικῆς δαπάνης ἀποπερατώσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ χιλ. 2+620 εἰς χωρίον Ἀλεξάνδρος τῆς ὁδοῦ Λαζαράτων Ἀλεξάνδρου..... 9

Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὀλικῆς δαπάνης ἀποπερατώσεως ὁδοῦ Βουκολίων—Κανθάνου (Τμήμα Βουκολίων—Γαλανή Πέτρα Χανίων)..... 10

Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως διὰ τὸ γεωμετρὸν κτημάτων χρησθέντων ἀπαλλοτριωτέων..... 11

Περὶ ἄρσεως ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸν Σερφετ Σουλείμαν Ἀσάρ, κατοικῶν Πρεβέζης..... 12

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάταξιν ἀσπίων γυναικῶν νοσοκόμων ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ..... 13

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περὶ βελτιώσεως συντάξεως ἀποταχθέντων αξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιῶν.

Νόμος 3121

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συνακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

1. Οἱ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 28637/5116 τῆς 5 Νομβρίου 1923 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 ἀπομακρυνθέντες τοῦ Στρατεύματος ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασιῶται, οἵτινες ἔχουσι συντάξιμον ὑπηρεσίαν κάτω τῶν 10 ἐτῶν, δικαιούνται ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀπολαύσεως συντάξεως ἀποπερατωτέως ὑπηρεσίας, οἱ δὲ ἄνω τῶν 10 ἐτῶν εἰκοσιπενταετοῦς τοιαύτης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2769.

Πᾶσα διάταξις ἀντιθέτουσα πρὸς τ' ἀνωτέρω καταργεῖται.

Ὁ παρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συν-

τακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν

Γ. Κατεχάκης

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Θ. Σοφοῦλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Α. Μυλωνάς

(2)

Περὶ ἀπονομῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς ὀπλίτας παθόντας κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς πολέμους καὶ ἐπιστρατεύσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν.

Νόμος 3122

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συνακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις

ΤΜΗΜΑ Α'.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν καὶ βάσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παρέχεται δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἰς τοὺς ἐφεδρῶς ὀπλίτας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπιλοχίου, συμπεριλαμβανομένου, καὶ κάτω, τοὺς καταστάνας ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν, ἀπολύτως ἢ σχετικῶς, διαρκῶς ἢ παρακάρως, συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ νοσημάτων, ληθθέντων ἢ προκληθέντων κατὰ τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἐπιστρατεύσεις ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς.

2. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν παρέχεται ἐπίσης εἰς τὴν οἰογένειον τοῦ ἐφεδρῶν ὀπλίτου, τοῦ ἀποδιώσαντος κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα.

Ἐἰς τοὺς παθόντας κληρωτοὺς ὀπλίτας, τοὺς ἐθελοκτὰς χωροφύλακας καὶ ἐν γένει μαχητοὺς ὀπλίτας, ὡς καὶ τὰς οἰογενεῖας αὐτῶν, παρέχεται δικαίωμα εἰς σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος ἀφελῆται εἰς λοιμώδεις νόσους ἢ εἰς γεγονὸς λαθῶν γόρων ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Αι κατά τὸν νόμον τούτον συντάξεις, καταλογιζόμεναι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους, καθάβλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

1. Προβλεπόμενα εἰς τὸν παρόντα νόμον κομῶνται πάσης οἱ ὑπηρετούντες εἰς τὰ διάφορα ὅπλα, Σώματα, κλάδους ἢ εἰδικὴν ἑνότητα τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὸ λιμενικὸν Σῶμα ὀπλίτου.

2. Ὃπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφέρεται ὠρισμένος βαθμολογικός τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, νοεῖται ἅμα καὶ ὁ ἀντιστοιχὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ λιμενικοῦ Σώματος, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένη ἀντιστοιχίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον, εἶνε ὃ κατὰ τὰ κάτωθι ὀριζόμενα μηνιαῖος μισθὸς τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔσθρου ἢ πρὸς ὃν ἀντιστοιχοῦν ἢ ἐξομοιοῦντο κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῶν οἰομένων.

2. Προκειμένου περὶ τραυματιῶν ἢ ἐκ νόσου πασχόντων, μισθὸς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις, εἶνε ὃ τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔσθρου ἢ πρὸς ὃν ἀντιστοιχοῦν ἢ ἐξομοιοῦνται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπολύσεώς των, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὸν τελευταῖόν πόλεμον καταστάτων ἀνικάνων ἢ ἀναπήρων λόγῳ τραύματος ὑπαξιωματικών, δι' οὓς ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1923 Νομοθετικοῦ διατάγματος καὶ τῶν ἢ σύνταξις κανονίζεται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου.

3. Διὰ μόνον τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὁ συντάξιμος μηνιαῖος μισθὸς τῶν ὀπλιτῶν ὀρίζεται δι' ἕκαστον βαθμὸν ὡς ἐξῆς :

α') Ἐπιλόχιας καὶ κελευστής	δραχ.	330
β') Λοχίας καὶ ὑποκελευστής	»	320
γ') Δεκανεὺς καὶ δίοπος	»	310
δ') Στρατιώτης καὶ ναύτης	»	300
ε') Ναυτόπαις	»	270

4. Ἡ ἐξομολογία ἢ ἀντιστοιχία τοῦ βαθμοῦ τῶν ὀπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἄλλων κλάδων ἢ εἰδικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, περὶ ὧν δὲν μνημονεύει ὁ ἄνω πίναξ, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος ἰσχυρῶνται οἰκείων νόμων.

5. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς συντάξεως συνίσταται εἰς τὸ ἕμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἔξαρτον 2 μισθοῦ, ὁ μέγιστος δὲ εἰς τὸ σύνολον αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἀνικανότητος ἀνικανότητας. Ὁμοί κτήσεως καὶ κατηγορίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Συνέπαισι τραυματιῶν ληφθέντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἢ ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ μὴ ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὡς καὶ συνέπαισι νοσημάτων προκληθέντων ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἐν ἐπιστρατεύσει ἢ πολέμῳ ὑπηρεσίαν σχετιζομένων κατώσεων, ὡς καὶ συνέπαισι ἀτυχῶν συμβάντων κατὰ τὴν μετακίνησιν τοῦ ὀπλίτου εἴτε λόγῳ ἀδείας εἴτε πρὸς ἐπιστροφήν εἰς τὴν ἐστίαν του μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν του καὶ ἐντός μεγθοῦ ἀπ' αὐτῆς, πρὸς ἔξοδον εἰς τὸν ὀπλίτην, καταστάτων ἐξ αὐτῶν ἀνικάνων ἢ ἀναπήρων βοήθητικῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος ὀριστικὴν ἢ προσωρινὴν, κατὰ τὰς ἐπομέναις διατάξεις.

2. Πᾶσαι αἱ ἀσθένειαι αἱ πικραίνονται κατὰ τὴν περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὀπλίτου καὶ ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του θεωροῦνται, ἐκτός ἐν ἀποδείχθῇ τὸ ἀντίθετον, ὡς προ-

ελευθέρω ἢ ἐπιδεινωθεῖσαι λόγῳ κόπων παντοίων ἢ ἀτυχῶν τῶν πρὸς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίας τοῦ ὀπλίτου.

3. Χρόνια νοσήματα, ἅσπερ ἐξεδηλώθησαν ἐντός ἐξ μῆνων ἀπὸ τῆς κατατάξεως τοῦ ὀπλίτου, δὲν θεωροῦνται ἀπὸ τὸν πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως καὶ συνεπῶς δὲν παρέχονται δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐκτός ἐν ἀποδείχθῇ τὸ ἀντίθετον.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ σύνταξις εἶνε ὀριστικὴ, ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τραυμάτων ἢ νοσημάτων εἰς τὸν ἀνικάνων ἢ βοηθητικῶν ἐπίπληθαι διαρκῆς μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος τοῦλάχιστον 40 ο)ο.

2. Διαρκῆς μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος θεωρεῖται πάντοτε ὑφιστάμενη ἐπὶ παντελοῦς στέρησεως τῆς ἐλάσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἐπὶ ἀκροατικῆς ἢ παντελοῦς ἀχρηστίας ἐνὸς τοῦλάχιστον μέλους ἀκουσίου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ σύνταξις εἶνε προσωρινὴ ἐὰν ὁ ὀπλίτης κριθῇ ὡς ἀδύνατος ἀνικάνος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ βοηθητικὸς λόγῳ τραυμάτων ἢ νοσημάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ὑπὸς τῆς δ' ἅμα καὶ πρόσκαιρον μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος τοῦλάχιστον 10 ο)ο.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρέχοντα δικαίωμα συντάξεως τραύματα καὶ νοσήματα ἢ αἱ συνέπαισι αὐτῶν καὶ τὸ κτώτατον ἢ ἀνώτατον ὄριον τῆς ἐξ αὐτῶν μείωσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος εἰς ἕκαστον (1—100 ο)ο, εἰρίζονται διὰ τοῦ εἰς τὸ ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1922 ἐκτελεστικῶν τοῦ νόμου 2769 Β. Δ. προσσητημένου πίνακος.

2. Διὰ μόνον τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως ἢ μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος διαιρεῖται εἰς τμήματα ἐκ πέντε ἑκατοσῶν ἕκαστον, βαθμὸς δ' αὐτῆς ἐν ἑκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει εἶνε ὁ περιεστώμενος διὰ τοῦ τελευταίου ἑκατοστοῦ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ περιλαμβάνεται.

3. Ἐν συρροῇ πλειόνων βλαβῶν, ὧν οὐδεμία συνεπάγεται μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος 100 ο)ο, βαθμὸς αὐτῆς εἶνε ὁ τῆς βαρυτέρας βλάβης, ὅστις καὶ ὀφθαίρεται ἐκ τῆς ὀλικῆς τοῦ ὀπλίτου ἰκανότητος.

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην ὑπόλοιπον λογίζεται ὡς ἀπομένονσα ὀλικὴ τοῦ ὀπλίτου ἰκανότητος, καὶ ἐπὶ ταύτου ὑπολογίζεται ὁ βαθμὸς τῆς ἀμέσως ἐπομένης βαρυτέρας βλάβης, ὅστις προστίθεται εἰς ἐκείνον τῆς πρώτης καὶ καθ' ἑξῆς διὰ τὴν τρίτην κλπ. βλάβην. Ἐὰν ὁ βαθμὸς τῆς πρώτης βαρυτέρας βλάβης εἶνε τοῦλάχιστον 20 ο)ο, ὁ τῆς δευτέρας λογίζεται ὑψηλότερος κατὰ ἐν τμήμα, ὁ τῆς τρίτης κατὰ 2 καὶ καθ' ἑξῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ σύνταξις ἀνικανότητος παρέχεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς ἢ Ναυτικῆς Ἰγυειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἄλλης ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν τοιαύτης, ἥτις μετ' ἐξέτασίν τοῦ παθόντος βεβαίωσιν τὴν ὑπάρξιν τῆς παραγωγῆς δικαίωμα εἰς σύνταξιν βλάβης καὶ τὸ διαρκῆ ἢ μὴ αὐτῆς, ἂν δὲν πρόκειται περὶ παντελοῦς στέρησεως τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ περὶ ἀκροατικῆς ἢ παντελοῦς ἀχρηστίας ἐνὸς τοῦλάχιστον μέλους ἀκουσίου.

Ἡ κατὰ τὸ ἄνω Ἐπιτροπῆ προσδιορίζεται ἀκριβῶς ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1922 Ν. Δ., ἐκτελεστικῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2769 νόμου, τὴν ἐκ τῆς βλάβης ταύτης προσητημένη ἀνικανότητα τοῦ παθόντος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς προσωρινῆς συντάξεως, κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

2. Ἐν συρροῇ πλειόνων βλαβῶν, ἢ Ἐπιτροπῆ προσδιορίζεται ἰδιαιτέρως τὴν ἐξ ἐκάστης αὐτῶν ἀνικανότητα, τοῦ ὅλου βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος ὑπολογιζομένου τμηματικῶς καὶ

τως εν τῇ ἐδ. 3 του προηγουμένου άρθρου κανόνας κατά την κανονισμὸν συντάξεως.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ γνωμάτευσις τῆς κατὰ τὸ ἐδ. 1 του παρόντος άρθρου Ἐπιτροπῆς δὲν κανονίζει τὸν βαθμὸν τῆς ἀνικανότητος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς προσωρινῆς συντάξεως, ἀρμοδίᾳ πρὸς τούτο εἶνε ἡ κατὰ τὰ άρθρον 32 οἰκεία Ἐπιτροπὴ ἀπονυμῆς Πολιτικῶν Συντάξεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ προσωρινὴ συντάξις καταβάλλεται ἐπὶ διετὴ περίοδον, ἀναμεινῶν ἢ ἀνανεωθῆ μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς καὶ κατόπιν νέας ἐξέτασεως ἐπὶ δευτέρᾳ διετίᾳ.

Δύναται οὖν ἦσθαι, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωματεύσεως μίας τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Ἐπιτροπῶν, ἡ καταβολὴ ἢ ἀνανεώσις αὐτῆς νὰ προσδιορίζηται διὰ περίοδον βραχυτέραν τῆς δετίας.

2. Ἡ συντάξις δύναται ν' ἀνανεωθῆ διὰ πᾶσιν ἴσων, κατώτερον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀρχικοῦ, ἀναλόγως τοῦ κατὰ τὴν νέαν ἐξέτασιν βαθμοῦ τῆς μειώσεως τῆς πρὸς ἐργατικὴν ἰκανότητος ἢ μετατρέπηται εἰς ὀριστικὴν συντάξιν, ἐφ' ὅσον βεβαιωθῆ τὸ διακρίσι τῆς μειώσεως ἢ πᾶσι ἐντελῶς ἔαν ἡ μειώσις ἐξέλκῃ τε τελείως ἢ κατῆλθε κάτω τοῦ 10 ο/ο.

3. Μετὰ τὴν πάσῃσιν τῆς δευτέρας διετίας, τὸ βραδύτερον ἢ πρωτορικὴν συντάξις μετατρέπηται εἰς ὀριστικὴν ἢ πᾶσι ἐντελῶς κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς ἢ Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Συνταξιοδότης παθῶν περιπλοκῆν ἢ ἐπιδεινωσιν τῆς κατεστάσεως του δύναται νὰ προκαλέσῃ νέαν αὐτοῦ ἐξέτασιν παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς ἢ Ναυτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς συντάξεώς του.

5. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον ταῦτο περίοδοι λογίζονται ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς ἀρχικῆς συντάξεως.

Ποσὸν συντάξεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ συντάξις ἀνικανότητος, προσωρινὴ ἢ ὀριστικὴ, συνίσταται:

α) Ἐπὶ παντελοῦς στερήσεως τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ἀκρωτηριασμοῦ ἢ παντελοῦς ἀχρηστίας 2 ἄκρων ἢ διαρκούς ἀπωλείας τῶν διακροτητικῶν δυνάμεων, ἐπαγομένης πλήρη ἀνικανότητος, εἰς τὸν μέγιστον ὅρον τῆς συντάξεως, παρεχόμενου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ προσθέτου μηνιαίου ἐπιδόματος ἴσου πρὸς τὴν συντάξιν.

β) Ἐπὶ πᾶσιν τῶν λοιπῶν περιπτώσεων εἰς ἴσα πρὸς τὸν ὀριζόμεν τῆς ἀνικανότητος ἑκάστατὰ τοῦ μεγίστου ὅρου.

2. Ἐν συρροῇ πλειόνων βλαβῶν, ὧν ἡ κριεὶς συνεπάγεται ἀνικανότητα 100 ο/ο, παρέχεται ἐκτὸς τοῦ μεγίστου ὅρου τῆς συντάξεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται περίπτωσης χορηγίας τοῦ κατὰ τὸ χεῖρ ἐδόμενου ἐπιδόματος, πρόσθετον ἐπίδομα ἐκ δοκιμῶν 10 μηνιαίως δι' ἑκάστην κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ άρθρου 7 τμήμα τῆς ἐκ τῶν παρεπιπέμων βλαβῶν ὀλικῆς ἀνικανότητος.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον ταῦτο πρόσθετα ἐπίδομα δὲν μεταδιβάζονται εἰς τὴν οἰκογένειαν, κανονίζονται δὲ καὶ ἀπενόμενα ἂν ἡ τῆς συντάξεως καὶ κατὰ τὰ περὶ συντάξεως κρατούσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Διαδικασία.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ συντάξις ἀνικανότητος παρέχεται ἔαν ἀποδειχθῆ κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν διατάξεως, ὅτι συτρέγουσιν οἱ ὅροι τοῦ άρθρου 4.

2. Ἀποδεικνυμένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ κτύπημα τοῦ κεφαλοῦ, δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς συντάξιν ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ παθὼν ἐκ τραυμάτων ἢ νοσημάτων προσελθόντων ἐνεκα τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίας του, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει υποβάλλει αἰτήσιν περὶ συντάξεως, ἔδον ἐντὸς ἐξ μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ πρὸν ἄπαράδεικτον, νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν τὴν περὶ συντάξεως αἰτήσιν τῆς συναδουμένην.

α) Ὑπὸ τῆς γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Στοι. ἢ Ναυτ. Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν, ἧτις ἐκρίνε τὸν ὀπλίτην ἀνίκανον ἢ βοηθητικὸν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Ὑπὸ πιστοποιήσεως εἴτε τῆς Διευθύνσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν εἴτε τοῦ Σωματάρχου ἢ ἐτέρου ἀξιωματικοῦ ὑφ' ὃν ὑπηρετήσῃ ὁ παθὼν εἴτε καὶ ἐξ αὐτῶν τοῦ φύλλου μητρώου συναγαμένης, ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ ὅτι τὸ πάθημα τοῦ ὀπλίτου ἐπῆλθε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίας του.

2. Μὴ ὑπάρχοντων τούτων παρὰ ταῖς ἀρμοδίους στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἡ Ἐπιτροπὴ διαδίδει τὴν αἰτήσιν εἰς τὸν οἰκείον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν, ὅστις παραπέμπει ταύτην εἰς τὸν οἰκείον Σωματάρχον, κυβερνήτην ἢ προϊστάμενον ὑπηρεσίας, ὀφειλόντα νὰ παράσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῷ στοιχείων πᾶσαν χερίσμον περὶ τῶν περιστάσεων ἐν γένει τοῦ παθήματος πληροφροῦν, ἀπαρατήτως δὲ πιστοποιῆσιν περὶ τοῦ Σώματος, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐπιμελεῖα τοῦ Ὑπουργοῦ προσλαμβάνεται ἀρμοδίως καὶ πᾶσα ἀναγκαία πληροφροῦν περὶ τῆς τυχόν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανότητος του καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπολύσεώς του, ἂν αὐτὴ εἶχεν ἤδη συντελεσθῆ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

3. Τὰ κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον στοιχεῖα συγκληροδόμενα ἀποστέλλονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ μετὰ τῆς αἰτήσεως τοῦ παθόντος εἰς τὴν Α.Σ. ἢ Ν. Ὑ. Ἐπιτροπὴν, ἧτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐφ' ὅσον αὐτῇ κριθεῖσα ἀναγκαία, εἶνε δυνατὴ, λαμβάνουσα ὑφ' ὄψιν τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν προαφθέντων ἐγγράφων προκλυπτόμενων στοιχείων, βεβαίως ἂν ἡ ἐλάβη ὀφείλεται εἰς τὸν λόγῳ τοῦ πολέμου ἢ τῆς ἐπιστρατεύσεως ὑπηρεσίας του κατὰ τοὺς ὅρους τῶν άρθρων 1 καὶ 4 καὶ ἐν κατασρατικῇ περιπτώσει, γνωμαδεύει κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν άρθρῳ 8.

Ἀδυναμία προσελύσεως τοῦ παθόντος ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς συγχωρεῖται μόνον διὰ λόγους ὑγείας, πιστοποιουμένους, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, διὰ βεβαίωσης τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐγγυτέρου τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ Νεοσυνταξιῶν ἢ ἄλλου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπὶ τούτῳ διαπιστωμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

4. Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ προσκλήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγγράφων ἔαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς δὲν παρέρχονται ἐξ αὐτῶν ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν τῆς γνώμης τῆς.

5. Ἡ γνωμαδότησις τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 Ἐπιτροπὴν ἀπονυμῆς πολιτικῶν συντάξεων.

6. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ κατὰ τὰ ἄνω παθόντος ὀπλίτου πρὸ τῆς ὑπὸ τούτου υποβολῆς αἰτήσεως, αὕτη υποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου πρὸς συντάξιν ἐντὸς 6 μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τὸ θανάτου, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν άρθρῳ 14 ὀριζομένων.

Ἄρθρον 13.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ κατὰ τὰ ἄνω παθόντος ὀπλίτου πρὸ τῆς ὑπὸ τούτου υποβολῆς αἰτήσεως, αὕτη υποβάλλεται ὑπὸ παντὸς ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιουμένων.

νου εις σύνταξιν εντός εξ μηνών το βραδύτερον από του θανάτου, επί ποινή άπραδέκτου.

Εν τή περιπτώσει ταύτη, πλήν των τής στρατιωτικής υπηρεσίας του θανόντος πιστοποιητικών, θα συνοποβάλληται και βεβαίωσις στρατιωτικού ή πολιτικού Νοσοκομείου ή ένορκης βεβαίωσις ενός Ιατρού, όστις αποδεδειγμένως επεξεύρη ή εθεράπευσε τον παθόντα, εν ή να αναφερηται λεπτομερώς το πάθημα ή νόσος και ο χρόνος καθ' όν έγέμετο τούτο εκδήλον.

Επί τή βάσει τής βεβαίωσης ταύτης και των στρατιωτικών του θανόντος στοιχείων γνωμοδοτεί ή Α. Υ. Επιτροπή, άποφασιζόμενη περί του αν δύναται ή ου να θεωρηθή το πάθημα άποτόκον των μακουργιών του πολέμου ή τής έπιστρατεύσεως.

Άρθρον 14.

1. Ο παθών εκ τραυμάτων ή νοσημάτων εκ τής εν πολέμω ή έπιστρατεύσει υπηρεσίας του, ών όμως αι συνέπειαι εξεδηλώθησαν μετά την εκ των τάξεων του στρατού άπόλυσίν του και εντός εξ μηνών από ταύτης, δεόν να υποβάλη εντός εξ μηνών από τής δημοσίευσως του παρόντος επί ποινή άπραδέκτου εις την οικείαν Επιτροπήν άπονομής πολεμικών συντάξεων την περί συντάξεως αίτησίν του συναδεδεμένην υπό των στρατιωτικών του έγγραφών.

2. Η Επιτροπή προκαλεί διά του άρμοδίου Υπουργού την εισαγωγήν του παθόντος εις το έγγύτερον ή κατοικία αυτού Στρατιωτικόν Νοσοκομείον, αρμελής ή Επιτροπή εκ του Διευθυντού και δύο εκ αυτών ύπηρετούντων Ιατρών, μετ' εξέτασιν του παθόντος, άποφαίνεται περί του είδους και των συνεπειών του παθήματος, ως και τής σχέσεως αυτού προς τον χρόνον τής υπηρεσίας του. Ο παθών δικαιούται να ζητήσῃ την εις βάρος του Δημοσίου παραμονήν του εν τώ Νοσοκομείω μέχρι τής εκδόσεως τής γνωμοτεύσεως τής Επιτροπής.

Εάν ή εκ τής εστάσεως του μετακίνησις του παθόντος συνεπάγεται κινδύνους επιδεινώσεως τής καταστάσεως του ή δι' οίονδηποτε λόγον εις ανεπίκτους μεταβαίνει προς εξέτασιν επί τόπου στρατιωτικός Ιατρός εκ του έγγύτερου στρατιωτικού ή Ναυτικού Νοσοκομείου, όστις και άποφαίνεται επί των κατά τά άνω θεμάτων, βεβαίων άμα και το ανεπίκτον τής μετακινήσεως του παθόντος.

3. Η γνωμοδότησις τής κατά τά άνω Επιτροπής μετά του σχετικού φακέλου υποβάλλεται εις την Ανωτάτην Στρατ. ή Ναυτικήν Επιτροπήν, ήτις μετ' εξέτασιν του παθόντος, εάν κριθή αναγκαία και εφ' όσον εις δυνατή, και την ενεργείαν ανακρίσει, αν κατά την κρίσιν τής Επιτροπής επιβάλλεται αυτή προς μόνον πεποιθήσεως, άποφαίνεται όριστικώς περί τής σχέσεως του παθήματος προς τον χρόνον τής υπηρεσίας, κρίνονσα συγχρόνως και τον βαθμόν τής αναγκαστικότητος συμφώνως προς το άρθρον 8.

Η γνωμοδότησις τής Ανωτ. Υγειονομικής Επιτροπής μεθ' όλουλήρου του φακέλου άποστέλλεται άπ' εθείας εις την κατά το άρθρον 32 άρμοδίαν προς άπονομήν πολ. συντάξεων Επιτροπήν.

4. Ο καθορισμός τής σχέσεως του παθήματος προς τον χρόνον τής υπηρεσίας του παθόντος, ως και ο καθορισμός του βαθμού τής αναγκαστικότητος εις υποχρεωτικώς διά την Επιτροπήν των συντάξεων.

5. Αι διατάξεις του άρθρου 13 εφαρμόζονται και εις τάς άνωτέρω περιπτώσεις.

Άρθρον 15.

1. Επί όπλιτών εφορηομένων εν τή άλλοδαπή ή αλλοις υποβάλλεται εις την οικείαν Προξενικήν άρχήν, την έδρεύουσαν εν τή χώρα εν ή ούτω διαμένουσιν, ήτις κρίζει: αρμελή Επιτροπήν εξ Ιατρών προς εξέτασιν του παθόντος.

Η Επιτροπή αυτή εν είδηγή εκθέσει τής περιγραφής λεπτομερώς το είδος του νοσήματος και τον χρόνον καθ' όν τούτο εγένετο εκδήλον, άποφαίνεται δε ήτοιολογημένως περί τής σχέσεως του παθήματος προς τον χρόνον τής εν πολέμω ή έπιστρατεύσει υπηρεσίας του όπλιτου.

2. Η κατά τά άνω εκθεσις υποβάλλεται εις την Ανωτ. Στρατιωτικήν ή Ναυτικήν Υγειονομικήν Επιτροπήν, ενεργούνσαν κατά τά άρθρα 12 και 14 κρίζουσα.

3. Η δαπάνη προς ενεργείαν τής Ιατρικής εξέτασεως εις εις βάρος του Δημοσίου.

Άρθρον 16.

1. Οί καθ' οίονδηποτε τρόπον εν πολέμω ή έπιστρατεύσει εξαφανισθέντες θεωρούνται ως φονευθέντες. Η εξαφάνισις πιστοποιείται παρά του Υπουργείου των Στρατιωτικών ή Ναυτικών.

2. Διά τους εν Ρωσσία, Μ. Ασία και άλλαχού εξαφανισθέντας κατά τον τελευταίον πόλεμον, έλλείψει των άνω στοιχείων και εφ' όσον τά Στρατιωτικά Σήματα εις ά άνήκον ούται: διαλύθησαν και καθίσταται ούτως ή και όπω δήποτε άνέπικτος ή συγχρόνως έπαρκίων στοιχείων, ή Δ' εθύμισις του Υπουργείου των Στρατιωτικών ή Ναυτικών εκδίδει πιστοποιητικόν στηριζομένη προς βεβαίωσιν τής εξαφάνισως εις έναρκον κατάθεσιν δύο εύποληήτων μαρτύρων, συναρτισσομένην ένώπιον του άρμοδίου Ειρηνοδικείου δημοσίως συνεδριάζοντος, κατόπιν προς τούτο αίτήσεως των προς σύνταξιν δικαιουμένων οικείων των.

Το εύποληήτων των μαρτύρων κρίνει ο Ειρηνοδικής, όστις δύναται να μη δεχθή προς όρκισιν τους παρά των ενδιαφερομένων προτεινομένους μάρτυρας.

Ός ήμέρα εξαφάνισως τούτων λογίζεται ή 31 Δεκεμβρίου 1923.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Σύνταξις οικογενειών των όπλιτών.

Άρθρον 17.

Εκ τής οικογενείας του έγγώμου και υπό τους όρους των άρθρων 1 και 4 φονευθέντος ή άποθανόντος όπλιτου δικαιούνται εις σύνταξιν

α') Η γήρα σύζυγος, ανεξαστήτως του αν ο γάμος έγέμετο προ ή μετά τον τοκευτισμόν ή την αναμφισβήτητην εκδήλωσιν του νοσήματος, εξ ου ο όπλιτης απέθανεν.

β') Τα και μητρόδ όρφανά γνήσια ή νομίμως υιοθετηθέντα άνήλικα και άγαμα άρρενα ή άγαμα θήλεα τέκνα.

γ') Συνταγούσης εις τάς άνω α' και β' περιπτώσεις και γήρας κατά τον θάνατον του όπλιτου μητρόδ, συμμετέχει και αυτή τής συντάξεως κατά τά εν τώ έδαφ. 1 του άρθρου 18 κρίζουσα εφ' όσον δέν έγει άλλο άνήλικον άρρεν τέκνον, συνείη δε και διατηρείτο υπό του άποθιάσαντος όπλιτου υίου τής.

δ') Ός άνήλικα λογίζονται και τά κατά τον χρόνον του θανάτου του πατρός άνήλικα άλλα άγαμα και άνίκανα προς άσκησιν οίονδηποτε βιοποριστικού επαγγέλματος τέκνα.

Η άνικανότης αυτή δεόν να πιστοποιηται παρά τής Ανωτ. Υγειον. Στρατ. Επιτροπής. Εφ' όσον δε ο πάσχων δέν δύναται να παρουσιασθή προ ταύτης προς εξέτασιν, εκστέλλεται παρά τής κατά το άρθρον 14 εδ. 2 αρμελούς τοιαύτης του έγγύτερου ή κατοικίας του στρατιωτικού ή ναυτικού νοσοκομείου, ήτις υποβάλλει λεπτομερή έκθεσιν του νοσήματος και τής καταστάσεως του πάσχοντος εις την Ανωτάτην Υγειονομικήν Επιτροπήν, όριστικώς άποφαινουμένην περί τής αναγκαστικότητος τούτου και του προς σύνταξιν δικαιώματος.

Άρθρον 18.

1. Το ποσόν τής συντάξεως ούτινος δικαιούνται τά κατά το προηγούμενον άρθρον πρόσωπα κρίζονται ως εξής.

α') Η άνευ τέκνων γήρα σύζυγος τά πέντε δέκατα του μεγίστου όρου.

Υπαρχόντων συν τή γήρα και τέκνων του θανόντος προσήθενται δύο μεν δέκατα του μεγίστου όρου δια το εν άνή εν εξ.

δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ μεγίστου ὄρου.

β') Τὸ καὶ μητρὸς ὄρφανῶν μόνον τέκνον τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ μεγίστου ὄρου, προσπιθεμένου ἐνὸς δεκάτου δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τέκνον, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ μεγίστου ὄρου.

γ') Ἡ χήρα μητὴρ συμμετέχει κατὰ τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀπονεμηθείσης τ' ἐξέσεως εἰς τὴν ἀνευ τέκνων τοῦ θανόντος χήραν σύζυγον ἢ τὰ ὄρφανὰ μητρὸς τέκνα τοῦ θανόντος, κατὰ τὸ ἐν τέταρτον δὲ ἂν συντρέξωσι χήρα σύζυγος καὶ τέκνα τοῦ θανόντος.

Αἱ διατάξεις περὶ χήρας μητρὸς τοῦ θανόντος ἰσχύουν καὶ ἐπὶ φυσικῆς μητρὸς, ἂν αὕτη εἴναι χήρα ἢ ἀγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ τῆς.

2. Ἐνηλικιωμένων, ἀποκαθισταμένων ἢ ἐκλειπόντων βαθμηδὸν τῶν δικαιούχων τέκνων ἢ σύνταξις τῆς χήρας περιορίζεται ἀναλόγως κατὰ ἐν δέκατον δι' ἕκαστον τέκνον καὶ δύο δέκατα διὰ τὸ τελευταῖον ἐναπομείναν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ μερίδιον τῆς τυχόν συμμετεχοῦσης χήρας μητρὸς μένει ἀμετάβλητον.

Ὁ κατὰ τὰ ἄνω περιορισμοὺς τῆς συντάξεως γίνεται δι' ἀπερίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

3. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῆς χήρας ἀπόλλυται ὀριστικῶς, ἂν αὕτη ἔλθῃ εἰς νέον γάμον ἢ ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων τῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

4. Θανούσης τῆς χήρας συζύγου ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπολεσάσης τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, εἴαν μὲν κατὰ τὸν χρόνον τινὸς ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ὑπάρχῃ ἐν τέκνον, ἢ σύνταξις ὀρίζεται εἰς τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ μεγίστου ὄρου, δι' ἕκαστον δ' ἐπὶ πλέον τέκνον ἀνά ἐν δέκατον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ μεγίστου ὄρου.

Ἐνηλικιωμένων, ἀποκαθισταμένων ἢ ἐκλειπόντων βαθμηδὸν τῶν δικαιούχων τέκνων, ἢ σύνταξις τῶν ὑπολειπομένων περιορίζεται κατὰ ἐν δέκατον τοῦ μεγίστου ὄρου δι' ἕκαστον τῶν ἔπιτροπυμένων.

Ἐκλειπούσης ἢ ἀπολεσάσης τὸ δικαίωμα τῆς συμμετεχοῦσης εἰς σύνταξιν χήρας μητρὸς, τὸ μερίδιον ταύτης προσοικεῖται τῇ σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

5. Συντρέχοντων χήρας καὶ τέκνων ἢ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἡμισυ μὲν εἰς τὴν χήραν, κατὰ τὸ ἡμισυ δὲ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐάν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς ἢ ζῶσι κεχωρισμένως δύναται ν' ἀπαιτηθῇ παρὰ τούτων ἢ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοῦ ἐκ τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀγάμου ἢ ἐν χηρείᾳ ἀνευ τέκνων καὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 4 φρονεθέντος ἢ ἀποθανόντος ὀπλήθου δικαιούται εἰς σύνταξιν:

α') Ὁ πατὴρ του.

β') Ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του χήρα μήτηρ ἢ ἐπὶ νόθου τέκνου ἢ φυσικῆ αὐτοῦ μητὴρ, διατελοῦσα ἐν χηρείᾳ ἢ ἀγαμίᾳ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

γ') Αἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ὄρφαναι πατρὸς ἀγαμοὶ ἀδελφοὶ ἢ ἀνήλικαι ἀγαμοὶ ἀδελφοί, ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἐνήλικαι ἀλλ' ἀνίκανοι πρὸς ἐξάσκησιν οὐδὲν ποτε βιοποριστικῶν ἐπαγγελματικῶν ἀδελφοὶ τοῦ θανόντος, ἐφ' ὅσον παραμένουν ἀγαμοί.

Ἡ ἀνικανότης τούτων βεβαιούται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῃ δ' τοῦ ἄρθρ. 17 ὁριζόμενα.

2. Τὸ εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄνω δικαιούμενα πρόσωπα ἀπονεμηθέντος ποσῶν τῆς συντάξεως εἶναι τὸ ἡμισυ τοῦ μεγίστου ὄρου.

3. Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. τοῦτο προσώπων προσοικεῖται κατὰ τὸ ἡμισυ εἴαν πλείονες τοῦ ἐνὸς υἱοὶ ἢ

ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐφρονεθῶσιν ἢ ἀπέθανον κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρ. 4.

Ἐάν οἱ φρονεθέντες ὑπηρετήσαν ὑπὸ διαφόρους βαθμοὺς ἢ σύνταξις καὶ ἢ προσοικεῖται αὐτῆς προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βράτει τῆς εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἀπονεμητέας.

4. Ἀποθιώσαντος τοῦ πατρὸς ἢ σύνταξις αὐτοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὴν χήραν μητέρα καὶ τοῦς τυχόν ὡς ἀνω ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς, μὴ ὑπαρχούσης δὲ χήρας μητρὸς ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπολεσάσης τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἢ θανούσης βραδύτερον, περιέρχεται ὀλόκληρος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἢ τὰς ἀδελφάς.

5. Ἐνηλικιωμένων, ἀποκαθισταμένων ἢ ἐκλειπόντων βαθμηδὸν τῶν ἀδελφῶν, ἢ σύνταξις τούτων παύει τὸ δὲ μερίδιόν των προσοικεῖται τῇ σύνταξιν τῶν ὑπολειπομένων δικαιούχων, ἥτις παύει ὀλοτελῶς σὺν τῇ ἐκλείψει τοῦ τελευταίου ἐναπομείναντος.

6. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῆς χήρας μητρὸς ἀπόλλυται ἂν ἔλθῃ εἰς νέον γάμον ἢ ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

7. Συντρέχοντων χήρας μητρὸς καὶ τέκνων τῆς ἢ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἡμισυ μὲν εἰς τὴν χήραν, κατὰ τὸ ἡμισυ δὲ εἰς τὰ τέκνα τῆς κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐάν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς, δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἢ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοῦ τῆς συντάξεως.

8. Ἐάν ὁ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῶν ἄρθρων 1 καὶ 4 ἀποθανὼν στρατιωτικὸς κατέλειπεν ἐν τῇ ζωῇ γυναικὸς νομίμως διαζευγμένους δικαιούται εἰς σύνταξιν ἑκάστος ἐκ τῶν γονέων, μεθ' οὗ ἢ θανὼν ὀπλήθης ἀποδεδειγμένως συνέζη, ἢ ἂν συνετῆρει ἢ ἐπρωστάτευσ πρὸ τοῦ θανάτου του.

Ἄρθρον 20.

Α.

Θανόντος τοῦ τυχόντος ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς συντάξεως ἢ σύνταξις του μεταβιβάζεται κατὰ τὰ κάτωθι ὁριζόμενα:

α') Εἰς τὴν ἀνευ τέκνων χήραν σύζυγον του, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ὁ γάμος ἐγένετο πρὸ ἢ μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἢ μετὰ τὴν πάθησιν, περιέρχονται τὰ πέντε δέκατα τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Συντρέχοντων καὶ τέκνων προσπιθόντων δύο μὲν δέκατα τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος διὰ τὸ πρῶτον, ἀνά ἐν δὲ δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μέχρι συμπληρώσεως ὀλοκληροῦ τοῦ θανόντος.

β') Εἰς τὸ καὶ μητρὸς ὄρφανῶν μόνον τέκνον τοῦ θανόντος μεταβιβάζονται τὰ ἑπτὰ δέκατα τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος, προσπιθεμένου ἐνὸς δεκάτου δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τέκνων, μέχρι συμπληρώσεως ὀλοκληροῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Συντρέχουσας εἰς τὰς ἄνω α' καὶ β' περιπτώσεις καὶ χήρας μητρὸς, συμμετέχει καὶ αὕτη κατὰ τὸ ἐν μὲν τρίτον τῆς συντάξεως, τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς τὴν ἀνευ τέκνων χήραν ἢ καὶ τὰ ὄρφανὰ μητρὸς τέκνα, κατὰ τὸ ἐν δὲ τέταρτον ἂν ἢ χήρα σύζυγος ἔχει τέκνα, ἐφ' ὅσον ἢ χήρα μητὴρ δὲν ἔχει ἄλλο ἐνήλικον ἄρρον τέκνον, συνέζη, δὲ καὶ διετηρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 18 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄνω προσώπων.

Β'

Ἐάν ὁ θανὼν ἦτο ἀγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἀνευ τέκνων ἢ σύνταξις μεταβιβάζεται:

α') Εἰς τὸν πατέρα του.

β') Εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου χήραν μητέρα ἢ ἐπὶ νόθου τέκνου εἰς τὴν φυσικὴν του μητέρα, ἂν αὕτη κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του διετέλει ἐν χηρείᾳ ἢ ἀγαμίᾳ.

γ') Εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ὄρφανὰς πατρὸς ἀγάμους ἀδελφάς ἢ ἀνήλικους καὶ ἀγαμούς ἀδελφοὺς.

Τὸ εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄνω πρόσωπα ἀπονεμητέον ποσὸν εἶνε τὸ ἡμῶν τῆς συντάξεως τοῦ θανάτου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 19 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄνω προσώπων.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἄρχεται διὰ μὲν τοὺς ἐπιζώντας τραυματίας ἢ παθόντας ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπομακρυνθείας τῶν, διὰ δὲ τὰς οἰκογενεῖας τῶν θανόντων ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ ὀπλίτου.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς πατέρας τοὺς μὴ ἔχοντας συμπεπληρωμένον τὸ ἐξηρηστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ τῶν, πρὸς τοὺς χορηγεῖται σύνταξις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐπὶ ἐξαφανίσεως τοῦ ὀπλίτου ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινήτου ἢ τῆς τελευταίας περι ἀφάντου εἰδήσεως, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ περιπτώσει 2 τοῦ ἄρθρου 16 ὑπαγομένων, ὅτε ἡ σύνταξις ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1924.

Ἄρθρον 22.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν αὐτῆς δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῆ ἂν ὁ συνταξιούχος:

α') Καταδικασθῆ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἀφ' ἧς καταστῆ ἀμετάκλητος ἢ ἀπόφασις καὶ μέχρι λήξεως τῆς ποινῆς.

β') Ἀποβάλῃ τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγενεῖαν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐπιβολή.

γ') Ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἀνευ ἀδείας τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπουσία.

Ἀρθρῶτος τοῦ λόγου τῆς μὴ ἀσκήσεως, αὕτη, ἐπαρχομένη αὐτοδικαίως, ἐπιτρέπεται μόνον ὡς πρὸς τὸν μέλλοντα χρόνον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀφ' οὗ ἐξέλθουν ὁ λόγος οὗτος.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιούμενα συντάξεως πρόσωπα ν' ἀπολαμβάνουσι συγχρόνως καὶ μισθοῦ ἢ καὶ ἄλλης συντάξεως μὴ πολεμικῆς.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰ πρόσωπα τὰ δικαιούμενα εἰς σύνταξιν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1923 νόμου, διατάγματος ἀπὸ τῆς ἐπιπέσης τοῦ ναυαγίου τοῦ ρωμαϊκοῦ «Ἀλέξανδρος Ζ'».

3. Ἡ ἀπαρτίσεσις τῆς ἀπονεμῆς δύο συντάξεων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ τοῦ λαμβάνοντος ἢ ἑξ ὁμολογῆσαι ἢ ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως πολιτικοῦ ὑπὸ κλήρου καὶ τῆς χήρας καὶ τῶν ἀγαθῶν θυγατέρων του, ὡν ὁ υἱὸς καὶ ἀδελφὸς δικταλὸν ἀξιοματικῶς ἢ ὑπὸ τῆς ἐφρονεῖθαι ἐν πολέμῳ.

Ἄρθρον 24.

1. Δικαιούονται πολεμικῆς συντάξεως κατ' ἀρχὴν ἢ κατ' ἐξῆρσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου οἱ κατὰ τοὺς πολέμους καὶ ἐπιστρατεύσεις ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς καταστάσαντες ἀρτίαν ὀπλίτην καὶ ὑπαξιωματικῶν, ὡς καὶ αἱ οἰκογενεῖαι τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα φανουθέντων, ἀποβιωσάντων ἢ ἐξαφανισθέντων τοιούτων.

2. Ἡ σύνταξις ἢ καθοριζομένη διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς τρίτης Ἰουνίου 1922, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἔχει γεννηθῆ τὸ δικαίωμα διὰ δὲ τὸ πρὸ τῆς ἄνω χρονολογίας χρονικὸν διάστημα, τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτοῦ προβλεπόμενα δικαιούχων πρόσωπα λαμβάνουσι σύνταξιν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τῶν ἀποβιωσάντων ἢ τῆς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπολύσεως, προκειμένου περὶ ἐπιζώντων τραυματικῶν ἢ παθόντων, ἴστω πρὸς τὸ 1/10 τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀντιμισθίας. Τὸ ποσὸν τῆς τοιαύτης ἀναδρομικῆς συντάξεως ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται γὰρ εἶνε ἕλαττον τῶν ἰσχυρῶν ὁρακίων μνησίων ἂν πρόκειται περὶ χηρῶν συζύγων, ἔστω, τριάντα ἂν περὶ ἀναπήρων παθόντων μαρικῶν ἀντικαταστάται καὶ ἔστω, 60 ἂν περὶ παθόντων ὀλικῶν τοιαύτων.

Ἄρθρον 25.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον συντάξεως παύει ἡ πληρωμὴ τῆς τυχόν κατὰ τοὺς νόμους 759 τοῦ 1917 καὶ 1960 φῦ 1920 καταβαλλομένης εἰς ἀναπήρους τοῦ λέμου καὶ οἰκογενεῖας θυμάτων πολέμου περιθάλψεως, ἢ ἐκ καταβληθείσα ἤδη τοιαύτη συμφηρηθὲν ἐκπίπτειται ἐκ τῆς καταβλητέας ἀναδρομικῆς συντάξεως.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδικασθείσης ἀναδρομικῆς συντάξεως εἶνε μικρότερον τῆς εἰς τὸν δικαιούχον καταβληθείσης περιθάλψεως, τὸ ἐπὶ πλεόν καταβληθὲν ποσὸν, τῆς περιθάλψεως θεωρεῖται ὡς κελὸς καταβληθὲν.

Ἄρθρον 26.

1. Ἄμα τῇ δημοσίευσί τοῦ παρόντος Νόμου ἕκαστος ἐκ παρὰ τῷ Ἑπουργεῖῳ Ἑγείνης κλπ. ὑποθέσει δι' ἧς ἀπενέμειται περίθαλψις, μεταβιβάζονται εἰς τὰς ἀφουδίας καὶ τόπους ἐπιτροπὰς Συντάξεων μετὰ τῶν ὑπαρχόντων γνησιῶν δικαιολογητικῶν ἐν πρωτοτύποις, τηρουμένων παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἑπιτροπῇ τοῦ Ἑπουργείου ἀντιγράφων ὡς στοιχεῖα καταβολῆς περιθάλψεως.

2. Μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου πρὸς μὲν πᾶσα καταβολὴ περιθάλψεως παύει.

Ἡ περὶ συντάξεως αἰτησις ἀπορριπτιμένη κατ' ὅριον ἐκ ἀδάσκειας συνεπιφέρει καὶ τὴν ἀμεσοῦν διακοπὴν τῆς τυχόν καταβαλλομένης περιθάλψεως.

Ἄρθρον 27.

Θεωρεῖται στρατιωτικῶς, ἐξομοιούμενος πρὸς στρατιωτικῶν καὶ πᾶς μὴ ἐστρατευμένος πολίτης, ἀδικαιῶτως φύλου, ὑπὸ τῆς ὑποσέψεως ἐκ συμβεβηκότος τοῦ πολέμου ἢ ἐξ ὑπαρτιότητος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐν πολέμῳ ἢ μὴ μείων τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος, ἂν αἱ ἐκ τοῦ παθήματος συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξαμηνίου ἀπὸ τοῦ ἐπανεμφάνεως αὐτῆν λόγου.

Ἡ μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος πρέπει γὰρ εἶνε ἀμεσοῦς συνέπειαι τῶν ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Γερμανοβουλγαρικῶν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος μέχρι 28 Ὀκτωβρίου 1919 ἐβλήτων γύρωθεν πολεμικῶν γεγονότων ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ ἕρπον ἢ κατὰ θάλασσαν, εἴτε τῶν τῶς ἐγθοικονόμου αἰτίας, πλὴν τῆς Τουρκίας, εἴτε τῶν Ἑλληνικῶν ἢ Συριακῶν τοιαύτων ἐφ' ὅσον αἱ τελευταῖαι αὐτὰ ἔλαβον γύρωθεν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 1/27 Ἰουνίου 1917 μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1919.

Ἄρθρον 28.

Ἐἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται οἱ ἐκ μερομίσθιοι τεχνίται, οἱ τακτικοὶ ἐργάται τοῦ Π.Ο. Ναυτικῶν καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς πολιτικοὶ μάγειροι καὶ ὑπηρεταί, ἐξομοιούμενοι, διὰ μόνον τὸν κοινωνικὸν τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον συντάξεως, αἱ μὲν τεχνίται καὶ οἱ τακτικοὶ ἐργάται πρὸς ὑπεκαλυπτάς, οἱ δὲ μάγειροι πρὸς διόπουσ καὶ οἱ ὑπηρεταί πρὸς ναύτας.

Ἄρθρον 29.

Ἐἰς τὴν πρὸς αἰτήσιν τῆς συντάξεως αἰτησιν δὲν ἀπαίτεται ἡ ἐπισυναγωγὴ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐντὸς μόνον τῆς ἐπιχειρησιακῆς καταστάσεως, προκειμένου περὶ οἰκογενεῶν καὶ τῆς ἐκ νέου ἐξετάσεως ἀναπήρου πρὸς κανονισμὸν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα Νόμο, βαθμοῦ ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 30.

Ὡσαύτως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τὰ πληρώματα τῶν ἐπιστατευμένων ἢ τῶν ἐν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους προσλαμβανόμενων ἢ ἐκπελομένων τοιαύτων ἐπιμαρικῶν, πλοίων.

Διὰ μόνον τῆς κενοντικῆς τῆς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐκ

... πρὸς καλύτεράν καὶ ἑλπιούμεν πρὸς ἄλλους...

Ἄρθρον 31.

Πᾶσα αἰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ τασσόμενα προθεσμία πρὸς ἐπιτροπὴν τῶν πρὸς συντάξιν αἰτήσεων λογίζονται ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Δικασία ἀπονομῆς πολεμικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 32.

1. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον αἰτήσεων περὶ συντάξεως συνιστάται παρ' ἐκάστην ἐδρὰν Πρωτοδικείου ἡ μείζων Ἐπιτροπὴ, ἀποστελούμενη:

α) Ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς Πρέδρου
β) Ἐκ τοῦ παρὰ τῆ Οἰκονομικῆ Ἐφορῆα δικαστικοῦ ἀντιπροέδρου ἢ τοῦ Οἴκου, Ἐφέδρου.

γ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσημαίου, καὶ ὑπάρχοντος δὲ τοιοῦτοῦ ἐξ ἐνδὸς Ὑγειονομικοῦ Ἀξιωματικοῦ ἢ ἑξ ἑξῆδων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

2. Ἀπὸ τῶν αἰτήσεων τῶν οἰκονομικῶν τῶν φρονιμῶν ἢ οὐκ ὄντων ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω μελῶν, πληρὸν τοῦ τρίτου, ἀντικαθιστάμενον διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νοσημαίας ἢ διὰ κινῶν τῶν ἑρηνοδικαίων τῆς περιφέρειᾶς τοῦ Πρωτοδικείου.

3. Τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀντικαθιστᾷ ἕτερος Πρωτοδικῆς δασεὶ καὶ προεδρεύει τῆς ἐπιτροπῆς, τὸν Δικαστικὸν ἀντιπρόσωπον ὁ Οἴκος. Ἐφορος καὶ τῶν ὄντων ὁ νόμιμος ἀντικαθιστῆς του καὶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Νοσημαίας ὁ νομίμος ἀντικαθιστῆς του ἢ ὅποιος δὲν ἐδρεύει Διευθυντῆς ὁ ἑρηνοδικῆς.

Ἡ μὲν τῶν λειτουργικῶν ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν, δυνάμει τοῦ Ν. Διατάξεως τῆς 27 Μαρτίου 1923 παραμένον τῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προϋποτιθέμενων προσώπων.

Ἄρθρον 33.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 παρ. α', β' καὶ γ' μὲν διορίζεται ἀποφάσεως τοῦ ὁμοῦδος Ὑπουργός, τοὺς δὲ ἐν περιπτώσει κωλύμενος ἢ ἀπουσίας αὐτῶν ἀντικαθιστᾷ ὁρίζει δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁμοῦδος Νομάρχης.

2. Συνταξίως ἀνάγκη δύναται τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἀπαλλαγῶσι προσωρινῶς τῆς ἀσκήσεως τῶν κερσίων κληθέντων τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

3. Αἱ μέλη τῶν λειτουργικῶν Ἐπιτροπῶν ἀπονομῆς Πολ. Συντάξεων Ἀθηνῶν Παιδείας συμπύσσονται εἰς μίαν ἐδρὰν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς κλπ. καὶ παρὰ τῷ Τμήματι τῆς εἰδικῆς Ἐγγραφῆς ἀπονομῆς Πολεμικῶν Συντάξεων, τὸ ἑστὶν ἐξελιχθεὶς ἑριστάμενον καὶ λειτουργικὸν τμησίως πρὸς τὰς ἐκδόσεις τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουνίου 1923 Ν. Β. Διατάξεως περὶ συντάξεως ἐν Ἀθῆναις Εἰδικῆς Ἐγγραφῆς ἀπονομῆς Πολ. Συντάξεων.

4. Παρὰ τῆ Ἐπιτροπῆ τούτη Πρόεδρος δύναται νὰ προσκληθῶνται ἐκ τῶν μελῶν ἐκδεδεῖσται Πρωτοδικαίου.

5. Ἡ δικαιοδοσία ἐκάστης τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν ἐκτελεῖται ἐπὶ τῶν ἐν τῆ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου μονίμως διαμένοντων δικαιοδύων.

6. Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιν 3 τοῦ παρόντος άρθρου Ἐπιτροπῆν ἐπάγονται οἱ διαμένοντες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ἄρθρον 34.

Αἱ ἐπιτροπὴ συνεδροῦνται ἐπιλήρητον πρὸς τῆς ἐδεδωχῆσται καὶ ἡμέρα καὶ ὅραν ἐπιλεγόμενον παρὰ τοῦ Προέδρου.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπουσίᾳ παρόντων ἐπιλήρητον ὡς μέλη, ἐν ἂν ἀπουσιάζωσι εἰς τὴν ἢ Ὑγειονομικὸν ἢ Νοσημαίαν, νὰ ἐκδικηθῶσι, ὑποθέσεις ἀναπήρων ἢ κληθέντων.

Ἄρθρον 35.

1. Ἡ δύναμις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὁρισμοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ Πρω-

τοδικῆς ἀποδοτέμενη, παρ' ἐκάστη Νομαρχία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦτου ἐπιμελεῖται ὑπὸ ἀπορριπτικῆς εὐθύτητι τῷ Προέδρῳ αὐτῆς τῆς συγκέντρωσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπονομῶν δικαιοδύων πρὸς ὑπεστήσει, τῆς ὑπεβαλλομένης αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον τούτοις δὲν συνυποβάλλονται παρὰ τοῦ αἰτούντος. Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, ὑπεβάλλεται ἐπιλήρητον φάκελόν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

Παρ' ἐκάστη τῶν ἐκτὸς τῆς ἐδρῆς τοῦ νομοῦ Πρωτοδικῆς Ἐπιτροπῆ ἀποσπᾶται διὰ τὸν ἀνω οἰκίον προσωρινῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν ταύτης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς εἰσηγητῆς ἐρίζομενος εἰσηγείσεται ταύτας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκδίκασιν.

2. Εἰς τὸν Πίνακτῶν παρέχεται ἀποζημίωσις δρχ. 3 δι' ἐκάστην πρῶτην ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἀπορριπτικῆς τῆς αἰτήσεως κατ' αὐσίαν. Ἡ δ' ἐν τῇ ἀποζημίωσιν πρώτη δαπάνη καταλογίζεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Π. Β. προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀναλήψεως.

Ἄρθρον 36.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστικαὶ κοινοποιοῦνται ἐ' ἀμέσως πρὸς τὸν οἰκίον Νομάρχην.

Τὸ παρ' ἐκάστη Νομαρχία λογιστικὸν Γραφεῖον καταρτίζει κατάστασιν τῶν μέχρι τῆς 25 ἐκάστου μηνὸς ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς κομισθείσης εἰς τοὺς δικαιοδύους συντάξεως.

Αἱ καταστάσεις αὗται ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἄρμόδιον Ὑμεία, ἐφαρμοζόμενον τῶν γερτικῶν λογιστικῶν διατάξεων περὶ ἐντολῆς ἐξόδων παρὰ τῶν δευτερευόντων δικαιοδύων.

2. Εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκδοθῆσας καὶ εἰς τὸν ταμίαν ἀποστελλομένης καταστάσεως θὰ περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἀποφάσεων τῶν προηγουμένων μηνῶν ἀναγνωρισθέντες δικαιοδύοι.

3. Ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς καταστάσεως ταύτης οἱ ταμίαι κατὰ ἐκάστην τὰς συντάξεις δι' ἀποζητίσεως.

Πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν τε προσωρινῶν καὶ ὀριστικῶν συντάξεων δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χερσαίηται.

4. Παρὰ τῆ Κεντρικῆ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑ. Ὑγιεινῆς σφραῖται γενικὸν μητρώον τῶν πολεμικῶν συντάξιόχων, παρὰ δὲ ταῖς κατὰ τόπους ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ αἰδικίαν τοιοῦτον.

Ἄρθρον 37.

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπιδικασθείσης συντάξεως ἀρχεῖται κατὰ ἐπιλογήν ἀπὸ τῆς 1 τοῦ μηνὸς καθ' ἂν ἐξεδίθη ἢ ἀποφασίται.

2. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀναδοτικῆς ἐπιδικασθείσης συντάξεως ἢ σχετικῆ ἀπόκασις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ὡς κατὰ ἐγγραφήσεως τοῦ παρ' αὐτῷ κατὰ τὸ ἐπίμμενον ἄρθρον συμβουλίου Ἐλέγγου θὰ ἐκδίδῃ ἐντολμα.

Ἄρθρον 38.

1. Διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἀπονομῶν συντάξεων συνιστάται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς κλπ. Συμβούλιον Ἐλέγγου Συντάξεων, ἀποτελούμενον ἐξ ἐνδὸς Συμβούλιου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ Σώματος προτεινομένου, ὡς Πρόεδρου, ἐνδὸς ἑκείνου, ἐνδὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἐνδὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ἐνδὸς ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ἢ νοσημαίου, τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐρίζομενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

2. Προκαίμενος νὰ ἐξελιχθῶσιν ὑποθέσεις ἀναπήρων ἀποσκήσεως εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ ὑγειονομικοῦ μέλους.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἀνωτέρου Συμβουλίου, ἐργὴν ἐπ' ἑαυτοῦ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα ἢ διατάσσιν ἐν ἀνάγκῃ τὴν προσωρίμωσι νέον τοιοῦτον, κληθέντι, προσκοπιεῖ ἢ ἀπορριπτικῆ τὴν παρὰ τῆς ταμικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθείσαν ἀπόκασι.

Ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς πράξεως ταύτης τοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὃ

ον δὲν εἶναι ἀπορριπτική, ὁ Ὑπουργὸς Ὑγίεινῆς κλπ. ἀπονέ-
μει τὸ δίπλωμα συντάξεως, περιλήψις τοῦ ὁποίου δημοσιεύεται
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα
τῆς εὐχῆς ἀναδρομικῶς ἀσελιωμένης τοιαύτης.

2. Τὰ δίπλωματα ταῦτα ἀποστέλλονται τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς
τοπικῆς ὑπηρεσίας Προνοίας εἰς τοὺς δικαιοῦχους, γινόμενης
εφεξῆς τῆς πληρωμῆς ἐπὶ τῇ βῆσει τούτων.

Ἄρθρον 40.

Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ὑπηρετεῖ εἰς γραμματεὺς ἢ εἰσηγητῆς,
ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, κατόπιν γνωμοδοτή-
σεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρὸς δὲ τίθενται εἰς τὴν
διάθεσιν αὐτοῦ, πρὸς ἐνέργειαν τοπικῶν ἐπιθεωρήσεων ὑπάλ-
ληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρι-
ζόμενοι.

Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων
ὀρισθήσονται λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 41.

Ἐκαστον τῶν μελῶν τοῦ ἄνω Συμβουλίου, ἐξαιρέσει τοῦ
διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινῆς, λαμβάνει ὡς ἰδιαίτερον
ἀμοιβὴν δραχ. 300 μηνιαίως.

Ἄρθρον 42.

Πᾶσα μεταβολὴ ἐπερχομένη εἰς τὰ δικαιούχα πρόσωπα ἀνα-
κοινοῦται ἐγγράφως καὶ ὑπὸ ἀτομικὴν εὐθύνην τοῦ προέδρου
τῆς Κοινοῦτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς, ἕπερ δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγίεινῆς κανονίσει τὴν ἐφεξῆς κατα-
στάσιν τῶν ἀναλόγων τῆς ἐπελευθέρου μεταβολῆς εἰς
τὰ δικαιούχα πρόσωπα.

Ἄρθρον 43.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 38 προβλεπόμε-
νου Συμβουλίου Ἐλέγχου ἐπιτρέπεται ἐνστάσις ἐκ μέρους τῶν
δικαιοῦχων ἢ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγίεινῆς ἀπευθυνομένη
πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἕπερ ἀποφαίνεται ἀνεκκλητῶς.

Ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει ἀμφισβήτησεως τῆς ἀποφάσεως
ἕσον ἀφορᾷ τὸν βαθμὸν βῆς ἀνεκκλητῶς, τὸ Ἐλεγκτικὸν
Συνέδριον ἀποφαίνεται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτά-
της Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 44.

Ἄνω τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος νόμου ἅπαντες οἱ παρὰ ταῖς
διαφορὰς ὑπηρεσίας ὑπάρχοντες συνταξιοδοτικοὶ φακέλλοι,
ἐξαιρέσει τῶν παρὰ ταῖς πρωτοδικειακῆς Ἐπιτροπῆς ταιού-
των, ἐκκρεμαῖς ἢ περικομμένοι καὶ ἀναγόμενοι εἰς συντάξεις
τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενων προσώπων διαπι-
στῶνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγίεινῆς.

Ἄρθρον 45.

Αἱ συντάξεις δὲν κατάσχονται εὐτε ἐκχωροῦνται.

Ἄρθρον 46.

Αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα διὰ τὴν κατά-
σιν τῶν παρόντων νόμων, ἀπονομῆν πολεμικῶν συντάξεων ἀπαλλάσσ-
ονται παντὸς πένους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 47.

Αἱ μὴ διεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου συντάξεις ὑπά-
ρουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐφ'
ὅσον προβλέπονται ὑπ' ἄλλων νόμων.

Ἄρθρον 48.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δικαιούμενος εἰς συντάξιν κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἠτήσατο τὸν κανονισμὸν συντά-
ξεως καὶ παρ' ἄλλης πλὴν τῆς οἰκίας Ἐπιτροπῆς, ἐκτός τῆς
ποινικῆς εὐθύνης τῆς προβλεπόμενης ὑπὸ τῶν σχετικῶν νό-
μων, ἀπέλλυσεν ὁλοκληρῶς καὶ τὰ πρὸς συντάξιν δικαιώμα.

Ἄρθρον 49.

Τὰ πρὸς ὑπεστήριξιν ἐκάστης αἰτήσεως ἀπαιτούμενα συμ-
φώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον δικαιολογητικὰ, ὁ χρόνος τῆς
λήξεως τοῦ ἔργου τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 32 Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ
ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 38 προβλεπόμενου Συμβουλίου Ἐλέγχου, ἢ
ἐκδόσις τῶν διπλωμάτων τῶν συντάξεων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη
λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὸν παρόντα νόμον κανονισθήσονται διὰ
Διατάγματος.

Ἄρθρον 50.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον κατα-
ργεῖται.

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συν-
τακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δη-
μοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπι-
λεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγίεινῆς κλπ. Ὑπουργὸς
Α. Ὀρφανίδης

Ἐθεωρήθη, καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

(3)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περι-
αίσιμων ἀισχροκερδείας κλπ. διατάξεων.

Νόμος 3123

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισθέντος δημοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτι-
κῆς Συνελεύσεως, ἀποφασίσαντες καὶ διατάσσαντες

Τὸ ἀπὸ 17 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγμα ἀπερὶ τροποποιήσεως
καὶ συμπληρώσεως τῶν περι-αίσιμων ἀισχροκερδείας κλπ. διατάξεων
τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολουθεῖ:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ποινὴ τῆς ὑπερορίας καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος τοῦ καταδικασθέντος ἐν-
κατὰ τὴν ὀρίσθη διὰ τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἔτους ὡς καὶ ἡ
στέρησις τῆς ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 2 καταργεῖται ἀντικα-
θιστάμενον ὡς ἐξῆς: «Ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ ἀισχροκερδείᾳ
ὕποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὡς ποινή,
μηνιαίως μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τοῦ μισθώματος, ἕπερ πληρώνει
εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν του. Τὸ ποσὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας
τῆς καταβολῆς ὀρίζει τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεως
αὐτοῦ. Ἡ εἰσπραξίς γίνεται συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους
περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς εἰ-
ποι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ καταστήματος τότε τὸ Δι-
καστήριον ὀρίζει τὸ πληρωθῆσόμενον εἰς τὸ Δημόσιον Τα-
μεῖον ποσὸν μηνιαίως καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν θὰ διαρκέσῃ ἡ
καταβολή».

Εἰς τὸ ἀρθρον 2 προστίθεται ἡ ἐξῆς διάταξις:

«Καταδικασθέντος πινὸς ἐπὶ παραβάσει τῶν περι-αίσιμων ἀισχρο-
κερδείας κλπ. διατάξεων, ἐπιμελεία τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς
καὶ ἐξόδους τοῦ καταδικασθέντος, τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς ἐπι-
γραφῆς τοῦ καταστήματος εἰδοποίησις, πρὸς γινώσκιν τοῦ κοι-
νοῦ, ἀναφέροντα τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ μέγεθος
τῆς ποινῆς».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ πρὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κλείσιμον τοῦ κα-
ταστήματος καταργεῖται. Εἰς τὸ αὐτὸ ἀρθρον προστίθεται
ὡς τελευταῖον ἐδάφιον τὰ ἐξῆς: «Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστη-
ρίου»

του Αισχροκερδείας μετά του Εισαγγελέως, ἴσως ἔχουσιν ἐπιφέρει τὰ πάντα Δικαστήρια, ἄλλως οἱ τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἀπορρίπτονται διὰ πράξεως αὐτῶν, τίνες ἐκ τῶν ἐπὶ αἰσχροκερδείας μηνύσεων δέον νὰ μὴ εἰσάγωνται εἰς τὸ ἀκρατήριον ὡς ἀδόκιμα ἐν διακρινίᾳ αὐτῶν, ἢ ὑπὸθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ ἀκρατήριον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ εἶτε δημοσίου ἐργάτου εἶτε ιδιώτου καθορίζεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 8 συμπληροῦνται ὡς ἑξῆς: «Ἐπιτρέπεται ἔρεσις τῶν ἀποφάσεων τούτων ὅταν ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἀνέρχεται εἰς τρεῖς μῆνας ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὰ χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὰ κέντρα Ἀθηνῶν—Παιραδῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ 5 γλι. συμπεριλαμβανομένων, διὰ τὰ λοιπὰ μέρη, μὴ ἀναστελλομένων, ὅμως διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως, τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἔρεσις εἰσάγεται καὶ ἐκδικάζεται εἰς τὸ ἀκριβέσιον ἕξαιρέτων κατὰ τοὺς ἰσχύοντες νόμους, δύναται δὲ ὡς ἀκριβὴ καὶ κατὰ τὸν ἐκδοθεῖσιν ἤδη ἀποφάσεων ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ἐπιδικαστέων ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου ε. ἔ. Ν. Διατάγματος, ὡς τροποποιεῖνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται καὶ ὁ λαβὼν ὄσκιον ἐξαγωγῆς εἴδους τινὸς τρεψίμων ἢ καυσίμου ὕλης, ἐφ' οὗ ἔχει καθορισθῆ ὀρισμένον παρακράτημα καὶ ἐξάγων εἶτε ἀμέσως εἶτε ἐμμέσως καὶ τὸ παρακράτημα τούτο εἰς τὸ ἔξωτερον. Μετὰ τὰς αὐτὰς ποινὰς ἐπίσης τιμωρεῖται καὶ ὁ ἀγοράζων πέραν τῆς διατιμῆσεως εἰρηφάντου εἴδους, ἐφ' οὗ ἔχει ἐπιβληθῆ διὰ τῶν νομίμων ἀρχῶν, διατιμῆσις.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις ἀντικείμενη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται, πᾶσα δὲ ἄλλη συγκριτικὴ λεπτομερὴς διάταξις, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος. Ὁ παρὼν νόμος φηρασθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1924.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπὶ τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως
Α. Μυλωνᾶς Α. Πρωτοσύγγελος
Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1924.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Α. Μυλωνᾶς

(4)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἀυγούστου 1923 Ν. Διατάγματος ἐπερὶ διατιμῆσεων καὶ διώξεως τῆς αἰσχροκερδείας.

Νόμος 3124

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Φηρασθέντα ἡμερῶν μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, ἀποφασίσαντες καὶ διατάξαντες

Ἄρθρον 1.

Τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς Διατιμῆσεων δύναται, κατὰ

βουλήν καὶ προκειμένου περὶ σοβαρῶν σχετικῶν ζητημάτων, νὰ προσδρεύῃ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως.

Πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν διατιμῆσεων, πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ὑποβάλλονται ἀθημερῶν ὑπὸ τῆν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως, ὅστις δικαιούται νὰ μεταρρυθμίσῃ αὐτάς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἡσιολογημένης.

Ἄν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν μεταρρυθμισθῇ ταύτας, θεωροῦνται ἐγκριμέναι καὶ ἀρχεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ καθορίσῃ ἐκάστοτε δι' ἕνα τὸ Κράτος ἢ δι' ὀρισμένας περιφερείας τῶν ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἄτινα ὑπάγονται εἰς τὸν ἰσχύον 703.

Ἐπὶ τῶν μὴ καθοριζομένων δὲν χωρεῖ δίωξις ἐπὶ αἰσχροκερδείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ Διατιμῆσεων δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ δι' ὀρισμένα εἶδη τρεψίμων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, διατιμῆσιν ἰσχύουσαν καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας, γνωστοποιεῖ δὲ τούτο εἰς τοὺς οἰκίους Προέδρους τῶν Ἐπιτροπῶν διατιμῆσεων καὶ τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς. Ἐπίσης δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ διατιμῆσεις πάντων τῶν τρεψίμων εἰς τὰ κέντρα τῆς παραγωγῆς αὐτῶν καὶ νὰ ἐπιβῇ τινὰς χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν. Ἐπίσης διὰ πράξεως αὐτῆς ἡσιολογημένης νὰ ἀπαγορεύῃ τὰς πωλητῆσι καὶ προγοράς τῶν τρεψίμων, ὑποχρεομένων τῶν ἐχόντων λάδα: σχετικὰς προκαταβολὰς πωλητῶν ἢν ἐπιστρέφωσι ταύτας εἰς τοὺς προκαταβῆλλοντες ἀπορροστας.

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως. πᾶς δὲ ὁ παραβαίνων τὰς σχετικὰς ὡς ἀνω ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τιμωρεῖται μετὰ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου 1924 Ν. Διατάγματος ἐπερὶ αἰσχροκερδείας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου Πρωτοδικείου λειτουργοῦνται Ἐπιτροπὴ διατιμῆσεων ὁραβλουν ἢ ἀπολυθῶν τὴν διατιμῆσιν τῆς κανονικῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς καὶ δὲν ἔχουν δικαιοῦμα ἀδελφειώσεως τῶν τινῶν παρὰ μόνον ὅταν ἀφῶν τὰ νόμιστρα ἐκ τοῦ κέντρου εἰς τὰ ἄκρα ἢ ἐκ τῶν ἄκρων πρὸς τὸ κέντρον, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως. Προκειμένου περὶ εἴδους τινὸς τελούντος ὑπὸ ἐξαιρετικὰς διὰ μίαν περιφέρειαν συνθήκας, δύναται καὶ αἱ ἐπαρχιακαὶ Ἐπιτροπαὶ νὰ προβαίνουσι καὶ εἰς οὐσιαστικὴν ἀδελφειώσιν τινῶν.

Εἰς πάντα τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν Διατιμῆσεων χορηγοῦνται 3 ἢ μὲν τὰ τῶν Ἀθηνῶν δραχμαὶ τριάκοντα, διὰ δὲ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν δραχμαὶ εἴκοσι πέντε, δι' ἐκάστην συνεδρίαν, τῶν συνεδριάσεων μὴ ὑπερβαίνουσῶν τὰς δέκα κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 4.

Προκειμένου περὶ διατιμῆσεων τῶν Ἐσθρασιῶν Ὑπουργὸς τοῦ Κράτους καὶ τῶν Παισιῶν, δέον νὰ μετέγωσι τῶ Ἐπιτροπῶν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Μηχανικὸς τῆς πόλεως μετὰ τοῦ Ἀστυκτοῦ, ἢ παρόμοιαι δὲ τῶν Διατιμῆσεων τούτων τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 17 Μαΐου ε. ἔ. Ν. Διατάγματος.

Ἐπίσης προκειμένου περὶ εἴδους, οὐκ ἔχοντος ἢ ἐκτίρησις καὶ οἱ ἐν γένει ὅροι παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας ἀπορροσῶν εἰδικῆς γνώσεως, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικοῦ Τάξεως νὰ ἐπιβῇ καὶ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν προεδρίων τῶν εἰδικῶν σωμάτων, ἐφόσον ὑπάρχουν τοιαῦτα.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΥΜΓ τοῦ 1911 προστίθεται τελευταῖον ἀξίον ἔχον αὐτῶν ὁ ἕκ δόλου ψευδῶς μνηθῶν τινὰ ἐπὶ παραβάσει τῶν ἰσχύον περὶ αἰσχροκερδείας, ἀθωοθέντος τοῦ κατηγορουμένου ὡς μὴ ἀποδειχθείσης πονητικῆς τῆς πράξεως καὶ ὅχι λήθῃ ἀκριβοτήτων, τιμωρεῖται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ

Διακατηρίου με φυλάκισιν 6 μηνών έως δύο έτων και με χρηματικήν ποινήν μέχρι πενήτην χιλιάδων δραχμών.»

Άρθρον 6.

Προκειμένου περί διατιμήσεως ειδών πρώτης ανάγκης ών ή χρησιμότης ποικίλει αναλόγως των εποχών του έτους (ώσ λ. χ. ξυλωνοράκιων κλπ.), αι επιτροπαι διατιμήσεων δύναται να όρίζωσι τιμάς των ειδών τούτων δι' όλοκληρον τό έτος ή μήνας τινας και αναλόγως της εποχής του έτους και των σχετικών πληροφοριών περί παρακαταθήκης τών ειδών τούτων, έξόδων μεταφοράς και λοιπών αναγκαίων συνθηκών. Αι τιμαί αύται δεν δύναται να μεταβληθώσι κατά τό χρονικών διάστημα δι' ό όρίσθησαν ειμή δια νόμου ή Νομοθετικού Διατάγματος.

Άρθρον 7.

Πάς Δήμαρχος ή Πρόεδρος Κοινότητας έρωτώμετος υπό και βεβαιών ψευδώς την μη ύπαρξιν ή ήλαττωμένην τιαούτην παρακαταθήκην εν τή περιφέρειά του παρά τινι, παντός είδους προσίμων, ει μών έπραξε τούτο εκ δόλου, τιμωρείται με τής ποινής του άρθρου 1 του από 17 Μαΐου 1924 Ν. Διατάγματος, ει δε έπραξε τούτο εκ βαρύνουσας αιτίας, με φυλάκισιν τό πολύ ένός έτους.

Άρθρον 8.

Πάσα διάταξις άντεκειμένη εις τον παρόντα νόμον καταργείται πάσα δε σχετική λεπτομαρής διάταξις, προς εκτέλεσιν του παρόντος κανονισθήσεται δια Διατάγματος. Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Δ' εν Αθήναις Συντακτικής Συνελεύσεως και παρ' Ημερών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 30 Ιουλίου 1924.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οι Υπουργοί

Επί της Δικαιοσύνης Επί της Εννόμου Τάξεως
Α. Μυλωνάς Α. Πρωτοσύγγελος

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 30 Ιουλίου 1924.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Α. Μυλωνάς

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περί παρατάσεως της διαοικείας της εισπραξέως δημοτικού φόρου ύπερ του δήμου Καβάλλας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας ύπ' όψει τό άρθρον 4 της μεταξύ του Δημοσίου και της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος συμβάσεως της 2 Δεκεμβρίου 1896, κυρωθείσης δια του νόμου ΒΥΕΑ' του 1897, προτάσει του επί των Έσωτερικών Υπουργού, άποφασίσασμεν και διατάσσασμεν:

Παρατίθεται ή διάοικεια της εισπραξέως εν τώ δήμω Καβάλλας του κατά τό άρθρον 3 στοιχ. β' του νόμου 2125 και τό δια Β. διατάγματος της 19 Μαρτίου 1920 έγκριμένον δημοτικόν δασμολόγιον εισπρατταμένου δημοτικού φόρου επί των εις τον δήμον Καβάλλας εισπρατταμένων προς τοπικήν κατανάλωσιν έγχωριων προϊόντων και του κατά τής άνωτέρω διατάξεως επιβληθέντος δημοτικού φόρου επί του κειμένου του μεταφερομένου εις τον δήμον Καβάλλας εξ άλλων μερών του Κράτους μέχρις έντελους έξοφλήσεως του τραπεζευσιτικού δανείου των δραχμών δύο εκατομμυρίων του χορηγηθέντος εις τον δήμον Καβάλλας υπό της Εθνικής Τραπεζής της Ελλά-

δος κατά τό ύπ' άρθ. 82990 της 17 Ιουλίου 1924 συμβόλιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Ιωάννου Γ. Οικονομοπούλου, εις έγγύησιν του όποίου έξεχωρήθησαν υπό του δήμου αι εκ των άνωτέρω φόρων δημοτικά πρόσδοδα.

Ο αύτός Υπουργός δημοσιεύσει και εκτελέσει τό Διατάγμα τούτο.

Εν Αθήναις τή 29 Ιουλίου 1924.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο Υπουργός των Έσωτερικών
Π. Μαυρομιχάλης

(6)

Περί έγκρίσεως πρόξεως του κοινοτικού συμβούλιου της κοινότητος Μήλου (Πλάκας).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας ύπ' όψει τό άρθρον 128 του νόμου ΔΝΖ' έγκρινομεν την ύπ' αριθ. 120 της 1 Μαΐου έ. έ. πράξιν του κοινοτικού συμβούλιου της κοινότητος Μήλου (Πλάκας), δι' ής τούτο άποφάσισε την εις τό Έλλην. Δημόσιον θώρον παραχώρησιν του μεσημερινού δωματίου του κοινοτικού οικήματος του χρησιμεύσαντος άλλοτε ως Έλλην. σχολείου υπό τον όρον ύνα χρησιμοποιοθή τούτο ως Μουσείον των εν τή νήσω Μήλου ύπαρχουσών και άνευρισκομένων άρχαιοτήτων.

Είς τον αύτόν Υπουργόν άνατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του Διατάγματος τούτου.

Εν Αθήναις τή 29 Ιουλίου 1924.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο Υπουργός των Έσωτερικών
Π. Μαυρομιχάλης

(7)

Περί αναγνωρίσεως ως κοινότητος εν τώ νομώ Τρικάλων του συνοικισμού Κερασιά Μειδάν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας ύπ' όψει τό άρθρα 2 § 2, 3 § 1, 4; 5; 6 και 7 του νόμου ΔΝΖ' του 1912 (περί συστάσεως δήμων και κοινότητων), προτάσει του επί των Έσωτερικών Υπουργού, στηριζομένη εις αίτησιν έυλογίων του κάτωθι συνοικισμού, άποφασίσασμεν και διατάσσασμεν:

Αναγνωρίζεται ως κοινότης εν τώ νομώ Τρικάλων ο συνοικισμός Κερασιά Μειδάν υπό τό όνομα «κοινότης Κερασιάς Μειδάν» με έδραν τον ομόνομον συνοικισμόν, άποσπόμενος της κοινότητος Γουδοβάσσης.

Ο αύτός Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τό Διατάγμα τούτο.

Εν Αθήναις τή 29 Ιουλίου 1924.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο Υπουργός των Έσωτερικών
Π. Μαυρομιχάλης

(8)

Περί έγκρίσεως προϋπολογισμού, όλικής δαπάνης και οικουμένης του μήνατος όδου Φουρνέ-Μεσολών (Χανίων).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας ύπ' όψει τον νόμον 3045, ως και την ύπ' αριθ. 878 έ. έ. πράξιν του Συμβούλιου των Δημοσίων Έργων, προ-

τάσει του Ήμετέρου επί της Συγκοινωνίας Υπουργού, άπεφασάμεν και διατάσσομεν·

Έγκρίνεται ο προσαρτώμενος τῷ παρόντι Διατάγματι ειδικός προϋπολογισμός τῆς απαιτούμενης ὀλικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων ἑνενηκόντα πέντε χιλιάδων (895.000) διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ 2ου τμήματος τῆς ὁδοῦ Φουρνέ-Μετρίλων, ἀκυρωμένου τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1923 Διατάγματος ἐγκριθέντος τούτου.

Ὁ αὐτός Υπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργὸς
Δ. Ν. Βότσαρης

(9)

Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὀλικῆς δαπάνης ἀποπεραιώσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ χιλ. 2+620 εἰς χωρίον Ἀλέξανδρος τῆς ὁδοῦ Αἰζαράτων.— Ἀλεξάνδρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 3045, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 870 ε. ἔ. πράξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, προτάσει τοῦ Ήμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργοῦ, ἀπεφασάμεν καὶ διατάσσομεν·

Έγκρίνεται ὁ προσαρτώμενος τῷ παρόντι Διατάγματι ειδικός προϋπολογισμός τῆς απαιτούμενης ὀλικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα μίαις χιλιάδων (171.000) διὰ τὴν ἀποπεραίωσιν τοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ ἀπὸ χιλιομ. 2+620 εἰς χωρίον Ἀλέξανδρος τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Αἰζαράτων.— Ἀλεξάνδρου μήκους 1890 μέτρων.

Ὁ αὐτός Υπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργὸς
Δ. Ν. Βότσαρης

(10)

Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ ὀλικῆς δαπάνης ἀποπεραιώσεως ὁδοῦ Βουκολίων—Κανδάνου (τμήμα Βουκολίων Γαλατῆ Πέτρα) Χαλίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1074, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 918 ε. ἔ. πράξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐργῶν, προτάσει τοῦ Ήμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργοῦ, ἀπεφασάμεν καὶ διατάσσομεν·

Έγκρίνεται ὁ προσαρτώμενος τῷ παρόντι Διατάγματι ειδικός προϋπολογισμός τῆς απαιτούμενης ὀλικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πενήκοντα χιλιάδων (750.000) διὰ τὴν ἀποπεραίωσιν τῆς ὁδοῦ Βουκολίων—Κανδάνου (Τμήμα Βουκολίων—Γαλατῆς Πέτρας χιλ. 0+000—8+236 46), ἀκυρωμένου τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1924 Διατάγματος ἐγκριθέντος τούτου.

Ὁ αὐτός Υπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργὸς
Δ. Ν. Βότσαρης

(11)

Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως διὰ τὸ γεώμορον κτημάτων κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 10 καὶ τὸ ἀρθρον 33 ἐδ. 13 τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 (π. ἔ.) Ν. Διατάγματος περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητέων, ὡς τοῦτο συμπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη ὑπὸ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ήμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Υπουργοῦ, ἀπεφασάμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Προσφώνως διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924 οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν κηρυχθέντων κατὰ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητέων ἀπαλλοτριωτέων ἀγροτικῶν κτημάτων, ὑποχρεούνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἀποζημιώσιν εἰς χρημ. τοῦ εἰς τὴν ἰδιουκτησίαν ὁφειλομένου γεωμέτρου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ καταβλητέον εἰς χρημ. ποσὸν συνίσταται εἰς τὴν κατὰ νόμον 2521 τοῦ 1920 περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολλητικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν καθορισθεῖσαν ἀποζημιώσιν ἐφ' ἧσιν κτημάτων ἔτυχεν ὁ νόμος οὗτος ἐφαρμογῆς καὶ ἐφ' ἧσιν ἐξηρμήθη ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 33 ἐδ. 13 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, κατὰ τὴν διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 6 Ἰουλίου 1923 γενομένην συμπλήρωσιν.

2. Ἐφ' ὧν ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων δὲν ἐξηρμήθησαν οἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἔδαριου, ὁ ἀρμόδιος προϊστάμενος Ἐποικισμοῦ ἢ ὁ ὑπὸ τούτου ὀριζόμενος ἐπόπτης καθορίζει προχειρῶς διὰ πράξιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2521 τὴν καταβλητέαν ἀποζημιώσιν τοῦ γεωμέτρου τοῦ γεωργικοῦ ἔτους 1923—24 καὶ καλεῖ τὸς ὑποχρέους συνεταιρισμοὺς εἰς ἄμεσον καταβολὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 1 τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἔδαριου 2 γίνεται ὑποχρεωτικὴ ἀποτίμησις τοῦ τυχόν καθυστερηθέντος γεωμέτρου κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1922—1923 καὶ καταβολὴ τούτου ὀμοῦ μετὰ τοῦ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐξευραθεμένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται μέχρι τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου 1924 νὰ ἀσκήσωσι προσφυγὴν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἀποφαινομένης κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτηματος καὶ δυνάμενης νὰ ἀξίηται ἢ μειώσῃ ταῦτα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς.

2. Τὰ ποσὰ ταῦτα συμπληφίζονται εἰς τὴν πρὸς τοὺς ἰδιοκτητὰς ὀφειλομένην ἀποζημιώσιν μετὰ τῶν τόκων αὐτῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Α. Μυλωνᾶς

(12)

Περὶ ἀρτίως ἀπαγορευθείσας δικαιιοπραξιών ἐπὶ ἀκινήτων ἀκινήτων εἰς τὸν Σερκεὶ Σουλταϊμὸν Ἀσάφ, κτίτοιον Προεδρίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 20)22 Δεκεμβρίου 1922 Ν. διάταγμα ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6) Οκτωβρίου 1922 Ν. διατάγματος περὶ ἀπαγορευθείσας πάσης δικαιοπραξίας ἐν τῷ, δι' ἧς μεταδιθέσσιν ὑπὸ Μωαμεθανῶν ἢ κυριότης ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα κλπ. ἐφ' οἰσθηπότες ἀκινήτου κειμένου ἐν Ἑλλάδῳ, τὴν ἀπὸ 24 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου Ἑπαικτισμοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 21 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἰθαγενείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, αἴρωμεν τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπαγορεύσιν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ἀκινήτων, ἀκινήτων εἰς Σερκεὶ Σουλταϊμὸν Ἀσάφ καταγεγραμμένον ἐν Προεδρίας καὶ κατακονῶνται ἐν Προεδρία, ὄντα δὲ Ὀθωμανὴν ὑπὸ κτήσιν ἦσαν.

Τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σπαθηριὰ» ἀγροκτημάτων αὐτοῦ, κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀρτης καὶ περιλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ ὑπὸ ἀπαλλοτριώσιν ἀγροκτημάτων Βλαχέρνα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Α. Μυλωνᾶς

(13)

Περὶ τοῦ ἰσχύοντος τῆς ἐνεργείας διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάταξιν δοκιμῶν γυναικῶν νοσοκόμων ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 2809, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπαρτίσωμεν καὶ διατάσσωμεν:

Ἄρθρον 1.

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάταξιν δοκιμῶν γυναικῶν νοσοκόμων ἐνεργεῖται ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐπὶ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Νοσοκομείου Ναυστάθμου καὶ 2 κατώτερον ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ αὐτοῦ Νοσοκομείου.

Ἄρθρον 2.

Ἐξεταστέα θέματα εἶνε τὰ ἐξῆς:
1) Ἑλληνικά, 2) Περὶ νοσηλείας ἀρρώστων.
Τὰ ἑλληνικά ἐξετάζονται γραπτῶς.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται δι' ἀπαγγελίας περιτοπῆς ἐξ ἀναγνωστοκοῦ βιβλίου χρησιμεύοντος διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν ἀρχαίων σχολείων.

Τὸ θέμα περὶ νοσηλείας ἀρρώστων ἐξετάζεται προφορικῶς. Ἡ διάρκεια τῆς προφορικῆς ἐξέτασεως δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 15'. Ἡ ἐξέτασις δέον νὰ γίνεται δι' ἐρωτήσεων.

Ἡ ὅλη ἐφ' ἧς ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι δέκμοι νοσητῶν εἰς τὸ περὶ νοσηλείας θέμα εἶνε ἡ ἀναφερομένη ἐν τῷ παραρτήματι ἐκπαιδευτικῆς νοσητῶν. (Διακριτικὰ γράμμα Ε. Σπουδὴ ἀριθ. 1).

Ἄρθρον 3.

Ἡ βαθμολογία ὀρίζεται ὡς ἐξῆς:

Ἀνώτερον ὅριον 100. Διὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν ἀπαιτοῦνται 50 τοῦλάχιστον μονάδες εἰς ἑκάστην θέμα. Ἡ βαθμολογία γίνεται ἰδιαιτέρως δι' ἑκάστην θέμα. Ὡς ἐξαγόμενον δὲ ταύτης λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀθροίσματος τῶν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δοθέντων βαθμῶν.

Ὡς συνολικὸν δὲ ἐξαγόμενον θεωρεῖται ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἀθροίσματος τῆς βαθμολογίας τῶν ἐξετασθέντων ὁματίων.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν δέον νὰ εἶναι ὑγιεῖς καὶ καλῆς σωματικῆς διαπλάσεως. Πρὸ δὲ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου Ναυστάθμου ἢ ὑπὸ ἄλλου ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ αὐτοῦ Νοσοκομείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Θ. Σαφούλης